

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petiti-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 85.

V Ljubljani, v soboto 16. aprila 1887.

Letnik XV.

Tajnikovo poročilo o delovanju „Matice Slovenske“

v dóbi od 28. aprila 1886 — 13. aprila 1887.

(Konec.)

Stanje premoženja zvati se mora ugodno. Računski sklep za leto 1886., proračun za leto 1888 in račun o tujem premoženju v društvenega odbora oskrbi so bili društvenikom v zmislu pravil začasno v pisarni na ogled in so jim danes tiskani na razpolaganje. Premoženje je v zadnjem letu za spoznanje narastlo, prebitek v blagajni je večji, dolg glavnici se je zopet zmanjšal, pasivnih zastankov ni nič. Premoženje znaša sedaj 51.203 gold. 27 kr. v gotovini in v obligacijah. Dohodki so lani znašali 8551 gold. 53 kr., stroški pa 7217 gld. 26 kr., prebitka toraj 1334 gld. 27 kr. Dolg glavnici, ki se je zmanjšal za 933 gld. 78 kr., znaša sedaj še 8606 gld. 50 1/2 kr. — Proračun kaže 6290 gold. 96 kr. dohodkov in 6080 gld. izdatkov, toraj 210 gld. 96 kr. prebitka. — Tuje premoženje v društvenega odbora oskrbi znaša sedaj po prirastku 381 gold. 80 kr. v obrestih v skupni svoti 9216 gold. 92 kr. — Računski pregledniki so denarne knjige pregledali in našli vse v redu. Istotako je imelo škontriranje blagajnice ob navzočnosti gg. blagajnika, obeh ključarjev in pregledovalca društvenih računov dne 5. aprila ugoden uspeh.

Pri matičnih hišnih strankah se je zvršilo v zadnjem času nekoliko sprememb: jedni je bilo treba stanovanje odpovedati, drugi pa najemščino zvišati. V bistvu je pa ostalo vse pri starem. Do prodaje hiše na Bregu ni prišlo, akoravno se je prijavilo več kupcev in nekteri z matičnimi pogoji neso bili močno navskriž. Odbor je pa vendar ostal pri prvotnem nazoru, pogojev ne več lajšati, ker ima hiša v resnici zahtevano vrednost. Običajne hišne poprave, ker v pretečenih letih nekoliko večje in važnejše, letos društvu neso prizadele toliko stroškov. Policijskih in sanitarnih hišnih naredeb, ktere so povzročili resni dogodki lanskega leta, se je „Matica“ kot lastnica dveh večjih hiš strogo držala. — Društveni pravdni zastopnik je pri matični upnici izposloval, da bo „Matici“ od letošnjega leta počenši od dolga na hiši vknjiženega v znesku 2000 gold.

plačevati mestu 5% le 4%, s čimer je društvu prihranjenih 20 gold. na leto.

Mimo dohodkov obeh društvenih hiš, ki so si pa že leta in leta v bistvu vedno jednaki, so glavni vir društvenih dohodkov doneski društveni udov. Tu treba toraj vedne pozornosti, da se število ne le ne krči, ampak tudi vekša, in sicer zdatno pomnožuje, da se društvu stari udje ne izneverjajo, mimo njih pa tudi novi pristopajo. Gledé števila obrača se v zadnjem času od leta do leta na boljše. Lani je pristopilo društvu na novo 135 udov, odstopilo pa, ali z letnino zaostalo 83, tako, da se je število letnikov pomnožilo iz predlanskega leta na lani za 52 in da se bo še močnejše, ker je nekaj zaostalin sigurno še pričakovati. Kdor ne plača, ne dobi knjig, in tudi ne pride v imenik. Da bi se nabiranje pospešilo in o pravem času končalo, trebalo je več poverjenikov na to nekterikrat opozoriti. Da društvu ne odpadejo, treba je bilo tudi pogostokrat gledé iz jedne dekanije v drugo preselivših se bivših članov njih nove poverjenike opomniti. Nekaj z društveninami zaostalih ustanovnikov je bilo na to opozorjenih, da so s parcijelnimi doneski dalj časa še na dolgu. Več odličnejših letnih članov je poprosil odbor, naj pristopijo društvu kot ustanovniki; isto tako več odličnjakov, ki doslej niso bili udje, da se tako nadomesté po smrti provzročene izgube med ustanovniki. Pozivi so bili vsaj deloma uspešni in doseglo se je toliko, da število ustanovnikov ne gré po rakovi poti. Tudi več družih gospodov, poprosenih, naj bi podpirali naše društvo, je „Matici“ pristopilo z letnimi doneski. Da se društvo jači, in do dobrega ojači, treba vsestranske vspodbude, treba pred vsem marljivih in delavnih poverjenikov. Odbor že stori svoje, da društvenike zadovolji, naj bi ga le občinstvo dobro podpiralo in še pridnejše po svojih poverjenikih pristopalo. V Ljubljanski škofiji so ostale lanskega leta gledé društvenikov razmere precej nespremenjene: nič posebnega narastaja, nič primanjkljaja, isti precej ugodni stan. Tudi v Lavantinski škofiji nič bistvenih sprememb; večina pri starem: le Žalec in Št. Lenart sta napredovala, Brežice pa in Št. Jurij nazadovala. Slabše je z Goriško škofijo: napredka nikjer, pač pa nazadek v Cirkniški, deloma celó v Goriški, dalje v Kanalski in Šentpeterski dekaniji. V Tržaško-

Koperski škofiji sta se skrčili Œrniška in Tomanjska dekanija, drugod je ostalo vse nespremenjeno. V Krški škofiji vse pri starem, razven Beljaka in Pliberka, ki napredujeta. V Sekovski škofiji vse pri starem. Drugod tudi tako, razven Zagreba, ki je napredoval. Vsled smrti, preselitve ali pa odpovedi dosedanjih poverjenikov, dobile so nektare dekanije (Cerknica, Leskovec in Lašče na Krajskem; Jarenina, Mozirje in Šaleška dolina na Štajarskem; Št. Peter na Goriškem in Beljak na Koroškem) nove poverjenike. Drugod so lokalne razmere zahtevale, da je bilo treba dekanije v več poverjenicstev deliti (Radeče, Mokronog, Žužemperk in Žalec); nekaj mest je še vedno izpraznjenih, ker se doslej odboru še ni posrečilo dobiti primernih oseb za poverjenicstvo (Zavrč, Reka itd.).

Ker g. Murnik v zadnjem velikem zboru podeljenega mu odbornicstva ni vsprejel in tudi gg. Povše in dr. Pajek, mestu njega v odbor pozvana, ker sta dobila od neizvoljenih največ glasov, nesta hotela stopiti v odbor, je prevzel odbornicstvo vsled povabila odborovega g. Tomšič, že bivši odbornik. Med letom se je odpovedal odbornicstvu še g. Hribar. Dva odlična odbornika je zgubila „Matica“ vsled smrti, to je velezasluženega prvoboritelja štajarskih Slovencev, državnega in deželnega poslanca Božidara Raića, ki je umrl tu v Ljubljani 6. avgusta lanskega leta, in pa neumornega izvrstnega sodelavca prof. Franca Erjavca, v svoji stroki nenadomestljivega, umrlega 13. januarja t. l. v Gorici nagle in nepričakovane smrti. Odbor je sklenil, da se imajo po njih izpraznjena mesta popolniti v prihodnjem rednem velikem zboru. Dalje je bila večina odborova za to, da ima vsako leto izstopiti ravno četrtina odbornikov, kakor je bilo prej običajno in se to naglašava v pravilih § 12. V vseh dvomljivih slučajih odloči naj žreb.

Neizprosna smrt tudi v zadnji dóbi našemu društvu ni prizanašala. Razven že prej omenjenih dveh odličnjakov, B. Raića in Fr. Erjavca, kojih pogrebov se je „Matica“ dostojno vdeležila deloma po deputaciji, deloma tudi mnogobrojnejše, poklonivša jima vence, zgubila je „Matica“ vsled smrti tudi še več ustanovnikov, letnikov, poverjenikov in sotrudnikov. Poleg Božidara Raića so umrli ustanovniki: državni in deželni poslanec, trgovec, posestnik in

LISTEK.

Beli suženj.

(Nemški spisal dr. Josip Scheicher.)

(Konec.)

Kje je rešitev?

Socijaldemokratično gibanje je vedno bolj narasčalo. Zbor za zborom se je skliceval. Mojstri, pomočniki in delavci po tovarnah so se združevali. Denarnim mogotcem, ljudskim pijavkam postajalo je tesno. Bali so se za svoj obstanek. Bali so se, da bi se ne vmešavala država med nje in med njihove sužnje. „Svoboda, prosta pogodba je jedino dostojna mōž 19. stoletja“, tako so klicali. Ta klic so ponavljali neštevilni časopisi, od njih podkupljeni. Kdor ima denar, ta tudi lahko dela javno mnenje.

Ni se pa dalo ljudstvo kar meni nič, tebi nič prevariti. Nobeden ni mogel ubozih sužnjev pre-

pričati, da se jim dobro godi, tako dobro, kakor še nikoli. Skušnja je pričala o nasprotnem. Da bi pa vendar denarni mogotci občno nejevoljo in splošno pozornost vsaj nekoliko od sebe obrnili in jo napeljali na kak drug predmet, najeli so tisoče pisunov in govornikov, ki naj bi ljudstvo speljali na napačni sled.

Kakor tolpa lačnih psov skočili so ti pisuni in kričachi na sv. cerkev. Karkoli se je bilo izmisliti nesramnega, hudobnega, sumljivega, vse to se je pripisovalo služabnikom sv. cerkve. Tiskarji, svetlo-pisci, risarji so se kar skušali med seboj, kdo jih bo bolj smešil in hujše sumničil. Pisalo se je o spletkah v spovednici, delali so se nemiri po cerkvah, samo zato, da bi se pozornost priprostega ljudstva zgolj na te reči obračala. Vsegamogočni vladni možje stali so križem rok ter se škodoželjno posmehovali, ko so opazovali ljut in strasten boj zoper sv. cerkev, ki se je tako umetno napravil. Delavski voditelji so sicer dobro spoznali, od kod vse to izvira, a ker so sami bili neverni, so mislili, da je

to voda na njih mlin, ako se vpliv sv. cerkve uniči. Menili so, da potem pristopijo vsi delavski krogi k njihovim društvom ter se pod njihovo zastavo združijo in pojdejo v boj zoper bogataše, svoje zatiralce. Vendar kmalo je ljudstvo sprevidelo, da duhoniki le niso res taki, kakoršne so jih slikali židovski časopisi in razni govorniki. Saj so videli vsak dan, da jedini duhovniki so podpirali uboge, obiskovali bolnike. Nobena podstrešna soba ni bila presiromašna, nobena kočja preoddaljena, da bi je ne poiskali ter delili z radodarno roko telesne in duševne dobrote. Kje je kak liberalni tovarnar, kak velikokupec kaj tacega storil? Res, prirejali so ti krogi beraške plese, veselice v prid ubogim, glediške predstave revežem v pomoč, a kak razloček med temi dobrotniki, ki so dali kak goldinar za reveža le zato, da so sami imeli kako korist, kako veselje; udje konferenc sv. Vincencija pa so prostovoljno velike svote skupaj zlagali in nabirali ter namesto da bi se vdeleževali kakega beraškega plesa, so raje obiskovali reveže v temnih bivališčih. Ker je ta gonja

poverjenik Adolf Obreza v Cérknici 26. septembra 1886. l.; dekan in poverjenik Martin Šlibar na Vrhniku 22. februarja t. l.; posestnik Anton Froelich v Ljubljani 6. novembra 1886. l.; veleposestnik Franc Šentak na Vranskem 2. februarja t. l. in um. profesor Martin Valenčak v Celji 4. februarja t. l. „Matica“ žaluje pa tudi ob gomili večjega števila letnih udov, zastopnikov vseh raznovrstnih stanov: duhovnikov, zdravnikov, uradnikov, učiteljev, posestnikov itd. Kolikor daleč segajo poročila poverjenikov in pa druga zasebna poročila, znaša njih število blizu 30. Vsem, posebno pa ustanovnikom, poverjenikom in duševnim podpornikom, bodi iz društva samega najblažji spomin!

Nekaj o ponemčevanju.

(Konec.)

Tako piše prijatelj Falkove šole v Gorenji Šleziji. Zares je to izvrstna kritika brezglavnega ponemčevanja; tem hujša je ta kritika, ker jo piše Nemec, ki je bržkone sam učitelj, toraj ne zaradi idejalnih vzorov ali vsled hrepenenja po enakopravnosti, marveč sploh iz praktičnega stališča, rekel bi iz stališča učiteljske tehnike, ako se podučevanje sploh tako smé imenovati. Temu pristavimo še, da se je na Kranjskem nekaj isto tako godilo, pa da se na Koroškem še dandanes tako godi. Utraktivistične (nemško-slovenske) šole morajo se umikati zgolj nemškimi, to je šolam z izključljivo nemškim učnim jezikom. Ako se na Pruskem tako godi, ni se toliko čuditi, a v Avstriji, kjer je enakopravnost državno postavno načelo, je vendar tako postopanje absolutno zastarano. Vlada tega res ne tirja, a Nemci, kjer so v deželnem zboru in v odboru v večini, nočejo nič slišati o enakopravnosti, niti ne gledajo, je-li mogoče z brezobzirnim ponemčevanjem kaj doseči ali ne. Kjer gré za nemško hegemonijo, tam vse neha — tudi razum.

Kaka da je disciplina v Šlezijskih šolah z nemškimi učitelji, nam razjasni pisatelj dalje, ko pravi: „Koliko krivic se zgodi pri strahovanju (disciplini) v naših nižjih šolah! Koliko krivic se zamolči; kolikrat so pa tudi otroci po krivici kaznovani, ker se ne morejo prav izraziti! Nek tovariš, tako pravi pisatelj, je z veseljem pripovedoval, da on nima sedaj več takih težav, ker je dobil dečka, ki zna oba jezika, ter mu je v vseh takih primerljivejših za tolmača. (Kakšna je ta vzgoja? Otroci otroka toži in — sodi!) Nek drug učitelj je pa pri takih prilikah sosedu na pomoč klical. Poslednji pa je imel tožbo zato, ker je bil deček tepen. (Gotovo ga služba tolmača ni več veselila.) Tako bi se več enakih slučajev dalo navesti, iz katerih bi se spoznalo, da nemški učitelj do nemških učencev ne more pravičen biti. Otroci tudi tacega učitelja ne bodo nikdar radi imeli in spoštovali, neradi bodo v šolo hodili, to se vidi iz tega, ker je v takih šolah toliko šolskih zamud.“

Kakšne zapreke še čakajo učitelja na takih šolah! O tem se dalje bere tako-le: „Kje bode učitelj pri takih razmerah jemal ljubezen in navdušenje do svojega poklica? V nemških šolah je podučevanje otrok prav spodbudno in prijetno opravilo, a pri nas je to drugače. Ni je tiste otročje priprostosti in domišljije, ki učitelju podaja predmet za dušeslovna premišljevanja. Zastonj si prizadeva, da bi se otroci zanimali za lepe basni

in pravljice v berilu. Njegovo opravilo je edino le v tem, da jih izuri za nekatere spretnosti, ki ne dajo niti srca, niti čutila. Otroci se sicer naučé brati, pisati, tudi nekaj pesmic na pamet, a uri se pri tem le ena duševna moč — spomin, drugo pa se zanemarija.“

Kakšen pa je potem napredek? O tem se bere tako-le: „To enostransko podučevanje v nižjem razredu se ne dá popraviti v višjem razredu. Učenec mora napenjati vse dušne sile, da zadostuje šolskim zahtevam, ker od leta do leta rastejo učni predmeti. Povsod gré razlagati nove pojme in nadomestiti pomanjkljivosti. S pridnostjo se otroci res izurijo v nemškem jeziku, a tiste duševne zrelosti in temeljite izobrazbe, ki je potrebna, da se srce oblaži, te žalibog ni pri takih šolah. Kar se vednosti tiče, se je v poslednjih letih res nekaj doseglo, a za vzgojo se je malo storilo. Dokler naše šole delajo v takih razmerah, ne moremo mi, kot vzgojitelji mladine, s pedagogičnega stališča ponemčevanja nikakor odobravati, niti ne moremo prijatelje poljskega jezika točno zavrnuti.“

Tako govori Nemec s pedagogičnega, a drugače pa s političnega stališča.

Kaj n. pr. Slovanom sploh koristi boljše šolstvo, ako je tu in tam vse le tako osnovano, da se njihovi otroci nemški jezik v glavo vtepa, vse drugo pa je le postranska stvar. „Schulvereine“ šole Slovencev ne bodo izobrazile, marveč iz njih naredile brezdomovince in odpadnike.

Bolgari za Leona XIII.

Kakor drugod po širnem svetu, tako se trudijo tudi katoliški Bolgari, da bodo dostojno, kaj pa da svojim malim močim primerno, praznovali petdesetletnico mašništva sv. očeta papeža Leona XIII. Med drugim pripravljajo domače moči umetne tkanine lastnega uma za preproge in cerkveno obleko. Z darovi vred odposlala se bo v Rim v praznik slovanskih apostolov ss. Cirila in Metoda tudi krasna adresa, napisana s Cirilskimi črkami. — Tako hočejo katoliški Bolgari pokazati svojo vdanost do Rimske stolice in vzlasti do slavno vladajočega papeža Leona XIII. Spominjajoč se prvih svojih blagovestnikov ss. bratov Cirila in Metoda, hočejo tudi oni po njunem vzgledu pokazati svojo edinost z Rimom in ob enem pritrjevanje zahvaliti se Leonu XIII., ker je slovanska apostola s prelepo okrožnico „Grande munus“ tako zelo pred vsem svetom poslal. Prvo skrb za ta dokaz sinovske ljubezni do sv. očeta ima Plovdivski nadškof msg. Roberto Menini iz reda kapucinov.

Naj pri tej priliki pristavimo še nekoliko črtic o stanju katoliške stvari na Bolgarskem. — Leta 1880 imenovan je bil msgr. Robert Menini koadjutorjem staremu voditelju bolgarskega misijona, msgr. Renaudi-ju. Po smrti Renaudijeve postal je Menini nadškof Sreški in Plovdivski, s sedežem v Plovdivu. Prva skrb mu je bila, da se je priučil bolgarščine. Na to pa je obračal svojo pozornost na semenišče za domače dečke. Z denarno pomočjo, ktero dobiva večinoma iz Avstrije, ustanovil je zavod — imenuje se „Collegium seraphicum“ — v katerem imajo letos nekako 60 mladenčev, ki se urijo v gimnazijskih vědah. Ko latinske šole dokončajo, pošljejo one, ki se hoté posvetiti duhovskemu stanu,

v semenišče v Budjo blizu Smirne v Mali Aziji, kjer dovršé bogoslovne nauke in se učé tudi francoščine in novo-grščine. Zavodu Plovdivskemu stana čelu dva Avstrijca: P. Linus iz Tirolskega in naš rojak P. Maks Stranjšak, ki je potoval lansko leto tudi po naših krajih.

Velike pomembe za bolgarski misijon oo. kapucinov bila je l. 1884 izvolitev P. Bernarda pl. Andermatt-a, rodом Švicarja, za redovnega generala oo. kapucinov. P. Andermatt je namreč koj po svoji izvolitvi potoval po Bolgariji, ter potrebno vkrenil, da se mladi misijon vkrepi in potrdi. V ta namen ustanovi še en zavod, kjer naj bi se vadili gojenci vzlasti v modroslovji. Pripraven kraj za tak zavod našli so v sv. Štefanu blizu Carigrada, vasi s 1500 prebivalci, ki je pa imenitna postala po miru, sklenjenem tam v zadnji rusko-turški vojski. Meseca oktobra prošlega leta odprli so tu novo modroslovno šolo z dvema tečajema. V prvo se je zapisalo 10, a v drugo 9 slušateljev. Temu zavodu načeluje Tirolec P. Zeno, ki je ob enem nemški pridigar v cerkvi sv. Jurja v Carigradu. V sv. Štefanu imajo kapucini tudi lastno faro in vzdržujejo ljudsko šolo.

Bivši bolgarski knez Aleksander Battenberg, dasi sam nekatoličan, bil je katoličanom jako prijazen. Ko bi bil on dalje vladal, bi bile imenovane katoliške naprave lep sad rodile. Tudi sedaj se sicer lepo razcvitajo. Kaj pak da jim veliko škoduje negotovo stanje v deželi. Žeteli je v vsakem obziru, da dobé Bolgari zopet kmalo trdno trajno vladu — katoličanom prijazno. Sigurno bodo potem donašali misijoni kapucinov v Bolgariji kakor oni Lazaristov v Macedoniji, bogatega sadu v obilici v prospeh zedinjenja razkolnikov in Turkov s katoliško cerkvijo! Bog!

Politični pregled.

V Ljubljani, 16. aprila.

Notranje dežele.

Dr. Smolka je razposlal vsem poročevalcem peticijskega odseka uradno povabilo, da pridejo gotovo k prvi seji po Veliki noči. Ako je kdo zadržan, poišče naj si namestnika kot poročevalca.

O zadnjem mladočeskem shodu v Pragi piše „Hlas Naroda“, da so vsi govorniki obsojali dosedanje delovanje českich poslancev na Dunaji. Gledé merila v prihodnje so govorniki marsikaj nasvetovali. Dr. Kučera je rekel lakonično: „Mi se ne vdamo.“ Dr. Pacák méni, da naj Čehi zaupajo v svojo lastno moč. Janda išče rešitve pri českí demokraciji. Dr. Grégr je priporočal jedinstvo. (Ruši jo pa on prvi in najbolji!) Deželni poslanec Tuma trdi, da so sedaj Čehi v zagati. Rešiti se morejo iz nje po dvojni poti. Prva je ta, da se postavijo na stališče českého prava in pripoznajo le one postave, ktere sklène českí deželni zbor. Druga pot bi bila, da se Mladočehi na Dunaji kot samostojna česká stranka postavijo na noge ter zberó pod staro zastavo l. 1848. Dr. Herold je zopet priporočal, da se morajo najprvo sami dobro vrediti, potem še le se bodo posvetovali o potu, ki vodi do rešitve. Iz tega se razvidi, da gospodje niso ničesa sklenili, pač pa storili daljni korak do zmešnjave in nejedinstvi v českem taboru.

V državni zbor je fidejkomisno veleposestvo na Českem izvolilo poslancem grofa Kolovrat-Krakovskega. Liberalna stranka se ni vdeležila volitve. — V mestni skupini Krems je izvoljen antisemit Bergani z 957 glasovi, protikandidat Wolff je dobil 920 glasov. — V mestni skupini Varnsdorf-Rumburg je izvoljen mesto dr. Stingla s 1522 glasovi Karol Hielle. — V mestni skupini Hebe je izvoljen dr. Bareuther z 755 glasovi od 939.

Kvotni deputaciji ste že pričeli svoje delovanje. Ogerska je že 14. t. m. izvolila svoj pododsek ter imela sejo, ktere se je vdeležil tudi ministerski predsednik Tisza. Včeraj bi moralo biti prvo posvetovanje. Avstrijska kvotna deputacija si je že tudi izvolila pododsek. V tem pododseku so gospodje poslanci: Revertera, Dumba, Javorski, Kajzl, Poklukar in Menger.

Dvorni svetnik Dobržanski na Dunaji, postavil je memorandum o položaji pravoslavne cerkve v Avstriji. Ta memorandum izročil je prokurator sv. sinode, tajni svetovalec Pobédonošev, caru Aleksandru v Gačini. Dobržanski piše, da je pravoslavna cerkev v vseh konstitucionalnih državah (Srbiji, Rumuniji) zaničevana, posebna nevarnost ji preti v Avstriji. H koncu prosi cara, naj varuje pravoslavno cerkev proti latincem. Car je neki milostno vsprejel dotično pisanje ter obljubil, da se bo oziral na prošnjo. — Trditi smemo, da ravno v Avstriji tostran Litave imajo drugoverci popolno prostost; da, celó večjo, kakor katoliki. Vendar se pritožujejo o avstrijski nestrpljivosti. Resnica pa je,

na duhovščino spodletela, zaukazala se je drugačna. Hujskali so se pomagači na mojstre. Dokazovali so, kako trpinčijo mojstri pomagače, kako jih goljufajo, kako ves obilni dobiček v svoj žep dēvajo. Pomagači naj se vprejo svojim mojstrom, ter naj z zedinjenimi močmi zahtevajo povišanje plače.

Blagodušno in radovoljno so delili žid Kohn in drugi tem upornikom velike podpore, da bi jih le več privabili in da bi med pomagači in mojstri nastal večji razkol.

In res, jako veliko število mojstrov prišlo je na nič, zgubili so delo, prositi so morali zaslužka pri Samuelu Kohnu in pri drugih židih. Pomagači pa, ktere so kmalo pustili na cedilu, niso mogli dobiti nikjer zaslužka. Silili in ponujali so se toraj tudi takim prodajalcem izdelanega blaga. Se vé, da so jim ti plačilo določevali, kakor se jim je zljubilo. Ljudje so pa bili prisiljeni kupovati v toliko obilnejem številu pri teh prodajalcih, pravih ljudskih pijavkah, izdelanega blaga, ker je toliko mojstrov moralo ustaviti svoje rokodelstvo. Podpore,

ki so jih poprej delili upornim pomočnikom, plačale so se jim na ta način stokrat.

Pravi, resnični prijatelji ljudstva so si mnogo prizadevali, da bi se vsa zadeva mirno in pravično poravnala. Zlasti Sukač se je mnogo trudil, da bi mojstrom, pomočnikom in vsem delavcem vcepil prepričanje, da le pravo versko mišljenje in ljubezen do dela zamore še rešiti uboge sužnje. Njegovo delavnico, ktero je imel sedaj na jako lepem, očitnem prostoru, je krasil kip sv. Jožefa, kteremu so pred nogami ležala znamenja krojaške obrti.

Pridno se je vdeleževal Sukač shodov krščansko-socialnih društev, za ktere je kaj marljivo nabiral novih udov. Ta društva so si prizadevala doseči nekako prerojenje v mišljenji delavskega stanu. Spoznali so mojstri in pomočniki v teh društvih, kdo jih je vodil za nos, kdo je njihov najhujši sovražnik in kdo pravi prijatelj. Marsikdo je s Sukačem vred zaklical, potem ko so se mu oči odprle: „Hvala Bogu, še je čas, zamujeno popraviti in pogreške poravnati. Zatoraj krepko in navdušeno na delo!

da kalvinec Tisza in njegova vlada preveč segata v pravice pravoslavne cerkve na jugu države.

Vnanje države.

Srbski naučni minister Kujundžić je za časa svojega poslovanja ustanovil nad 400 ljudskih šol. Sploh se minister mnogo trudi, da razširi narodno šolstvo in omiko v nižjih stanovih. Na gimnazijih namerava strogo ločiti klasične in realne (rečne) predmete. Gimnazij v Kragujevci in jeden v Belemgradu postaneta klasična, drugi gimnazij v Belemgradu pa realen.

Bolgarski pravosodni minister dr. Stojlov je še sedaj na Dunaji. On ne pojde v Darmstadt. Gotovo je knez Lobanov prinesel iz Petrograda naznanilo novega kandidata za bolgarski prestol. Kedar Stojlov zvé kaj gotovega, vrne se v Sofijo. Na Dunaji prizadevajo si mnogo, da Bolgari mirujejo. Tudi Stojlov v tem oziru vpliva na vladarje v Sofiji. Vendar dolgo to vprašanje ne bo viselo v zraku. Siloma bodo bolgari presekali voz vprašanja, ktereга mirno ne morejo rešiti. Skrajni čas je gotovo, da poneha v Bolgariji vznemirjevanje in se vrne mir v deželo. Kajti pri vsem tem trpi največ le priprosti narod, zapeljan od raznih agentov. Anglija je morala zapustiti svojega siromašnega princea, a pričela je agitirati za balkansko zvezo. Kakor pa kažejo razmere, bode se Anglija opekla. Kedar bi bile balkanske razmere že vrejene, da ne išče vsaka država le lastnih koristil!

"Temps" poroča, da bo dobil Giers veliki kordon Vladimirjevega reda in lastnoročno pismo od ruskega cara. S tem bo menda dvoje med Giersom in Katkovom končan. Oba sta odlikovana, oba naj imata prav, dokler se ne sčistijo politične razmere v Evropi. Rusija je sedaj nekako osamljena. Z Francijo se še ne mara bratiti, Avstrija, Nemčija in Italija pa so med seboj sklenile zvezo.

Nemška vlada bo s 1. januarjem 1888 povišala carino na žito iz avstrijskih dežel. Tako poroča "Czas".

V **francoski** zbornici sedi do 200 prostomavtarjev, ki odločujejo osodo francoskega naroda. Ni čuda, da francoska vlada toliko sovraži cerkev in njene naprave. — Vse tri kontinentalne carske države Avstrija, Nemčija in Rusija so odklonile vdeležbo pri francoski razstavi leta 1889. To je tudi prav, ker z vdeleževanjem razstave francoske kot države, bi monarhične države slavile republiko ter skoraj odobravale kraljemor in revolucijo.

"Journal des Débats" vé povedati, da je Bismark povabil **Turčijo**, naj bi pristopila k trojni zvezi, ktero so sklenile Avstrija, Nemčija in Italija. Zato bi Turčija predsedovala balkanski zvezi. Ker pa je, kakor smo že večkrat opomnili, balkanska zveza v sedanjih razmerah nemogoča, tudi Turčija ne bo več odločevala na Balkanu. Države na Balkanu so se komaj otresele turškega jarma in sedaj naj bi se zopet izročile sultanovi milosti. Res, da balkanska zveza bi ne bila nekdanja turška sužnost, a boljše je vsekako, da Turek nima besede tudi v balkanski zvezi ne.

Anglija se je zaplela v prepir z ljudovlado na otoku Haiti. Angleži bi radi spravili ves svet pod svojo oblast, kjer jim le kaže nekaj dobička. Polastili bi se radi sedaj otoka Tortuge, ki je lastnina haitske ljudovlade. Angleži so neki republikai haitski posodili denarja, ktereга sedaj tirjajo. Drugi trdijo, da je neka vdova Maunders l. 1870 dobila pravico, sekati v gozdih na otoku Tortugi ter obljubila republikai haitski primerno odškodnino. Ker pa Maunders ni plačala obljubljenih svote, povabila jo je haitska vlada pred sodnijo. Maunders pa je zbežala na Jamajko ter prosila angleške pomoči. To je dalo povod dolgotrajnim dogovorom med Anglijo in Haiti. Ker pa je Maunders rojena na otoku Haiti in poročena s haitskim podložnikom, ni se mogla Anglija za-njo potegovati. To se je vršilo že l. 1882. Kar naenkrat pa letos hoče Anglija zasesti otok Tortugo ter je poslala haitski državi ultimatum. Da bi Anglija dosegla svoj namen, poslala je brodovje proti Tortugi. Haitška vlada je prosila pomoči pri Franciji in ameriškanih državah. Kakor poročajo novejša poročila, naznanila je Anglija, da nima sovražnih namenov proti Tortugi, marveč tirja le 800.000 frankov odškodnine. — To je že stara angleška navada, da se vtiče v pravice tujih držav. Ako sedaj Angleži ne dobé zahteve svote, polastili se bodo s silo tuje zemlje.

Nova **irška** kazenska postava napravlja angleški vladi mnogo skrbi. Povsod se širi agitacija proti vladi, oziroma proti postavi. Salisbury-jevo ministerstvo pa hoče na vsak način postaviti dati kri in življenje. Celó v Birminghamu, kjer sta neomejeno gospodarila John Bright in Chamberlain, odločili so se vplivni možje proti postavi. Ta dva liberalna državnik sta namreč odobraval irsko politiko sedanje konservativne vlade. Njuni dosedanji prijatelji v Birminghamu pa so nasprotni nazorov v tej zadevi. Po vsem tem moramo soditi, da utegne vlada v kratkem propasti, in Gladstone se zopet popné na krmilo.

Italijanska vlada je poslala polkovnika Saletto na parniku "Venedig" proti Masavi. Ker pa parnik ni došel, poslala je vlada ladjo "Seilla", da ga poišče. "Seilla" se čez dva dni vrne brez uspeha. Mornarski minister je poslal še dve drugi vojni ladiji za parnikom "Venedig", da ga najdejo. — Italijanski prestolonaslednik Viktor Emanuel

je bil meseca februarja v Jeruzalemu. Sprejeli so ga slovesno, kakor se spodobi kraljevemu sinu. Obnašal pa se je mladi kraljič jako čudno, ker ni prišel kot popotnik k božjemu grobu, marveč le zaradi radovednosti.

V **Afganistanu** so se že pričeli boji v okraji Ghuzni. Rod Ghilzais je že ponudil afganski prestol družemu vladarju. Ti nemiri dali bodo povod, da se prično novi prepiri med Rusijo in Anglijo.

V **Sudanu** še vedno ni mir. Egipčani in Angleži se sicer več ne párijo v sudanski vročini, pa ondotni rodovi se bijejo med seboj. Iz Vady-Halfe se poroča, da je šejk Saleh pri Dongoli napal z rodom Kabbabi armado Kartumskega kalifa. Boj je trajal tri dni. Več vojakov kalifove armade je ubežalo k Salehu. Pristaši novega Mahdi-ja bodo morali zapustiti Dongolo ter se braniti v Kartumu. Kedive je poslal Salehu orožja, streliva in denarja.

Izvirni dopisi.

Iz Celja, 15. aprila. Pri današnji volitvi za državni zbor je izvoljen dr. Foregger s 543 glasovi. Konservativni kandidat dr. Gelingsheim dobil je 370 glasov. Dr. Foregger je toraj zopet izvoljen. Tu sledi razmera glasov med obema kandidoma:

Dr. Foregger.	Dr. Gelingsheim.
Celje	268
Brežice	52
Kozje	13
Sevnica	10
Laški trg	40
Konjice	37
Vojnik	20
Vitanje	20
Rogatec	46
Šmarje	5
Šoštajn	19
Žalec	2
Vranske	10
Gornjigrad	1
Ljubno	—
Mozirje	—
Skupaj	543
	370 glasov.

Da bo Celjski opat volil zopet dr. Foreggerja po takih pojasnilih, tega pač niti pristaši teh dveh mož ne bi bili pričakovali. A doslednost velja! Zanimanje za volitev je bilo veliko; naša stranka je vidoma napredovala. Leta 1885 je imel dr. Foregger le 259 in gosp. Jerman 28 glasov, pogledajte pa letos! Le kandidat v manjšini ima 83 glasov več kakor je bilo pred dvema letoma vseh volilcev. Konservativna stranka pa je napredovala za 342 glasov; na zgubi toraj nismo s to volitvijo.

Iz Trsta, 15. aprila. (Krst vojne ladije "Štefanija".) Krasno je bilo jutro 14. t. m. Posebno veličastno je bilo pa v prostorni luki Tržaški. Skoraj vsi parobrodi razobesili so svoje zastave, tako, da je vse plapolalo v prijaznem pomladanskem jutru. Posebno bogato okrašene pa so bile vojne ladije "Radecky", "Minerva" in "Hum". Ob osmi uri priplula je c. kr. jahta "Fantasie", na kateri se je ob 2. uri popoldne odpeljala nadvojvodinja Marija Terezija, koja je kumovala pri krščenju nove ladije vojne mornarice naše. Imenovali so jo "Nadvojvodinja Štefanija".

Na velikih parobrodih Lloydovih "Stambul", "Trieste", "Arciduca Ferdinando Massimiliano", "Sultan" in na mnogih privatnih ladjah odplulo je na tisoče ljudstva Tržaškega v ladijetesalnico S. Rocco. Povabljeni smeli so na suho, kjer so pričakovali prihoda visoke kumice, a na tisoče ostalo jih je na parobrodih.

Nova vojna ladija "Štefanija" pričela se je graditi leta 1884. Kaj veličastno stala je včeraj vsa v zastavah in komaj pričakovala je, da zdrži v morje. V bližini stali so prostori za povablence, baldahin z altarjem za duhovščino in pa krasno narejen paviljon za visoko nadvojvodino Marijo Terezijo. Ob 2½ uri pripelje se nadvojvodinja in njen soprog nadvojvoda Štefan, spremljana po namestniku baronu Pretisu in okrajnemu glavarju Bosiziu iz Kopra.

Visoko gospódo sprejel je poveljnik mornarice, baron Sterneek, vodstvo ladijetesalnice in prve gospé Tržaške. Poprej že blagoslovil je msgr. Jurij Račić iz Pulja novo ladijo.

Visoka kumica stopala je lahkkih nog po stopnicah v paviljon, kjer je blagovoljno vsprejela krasen šopek. Potem jo je nagovoril poveljnik, baron

Sterneek, a nadvojvodinja mu milostno odgovorila. Sedaj še jedenkrat msgr. Račić poprosi blagoslova iz nebes, a visoka kumica pritisne na električno žico in pri tej priči trešči buteljka šampanjca ob ladjo in delavci prično ladjo oproščevati lesenih podpor. Še par krepkih vdarec — in mogočna "Štefanija" zdrži med burnimi "živio"-klici nebrojne občinstva in veličastno godbo vojaško v sinje morje jadransko. Kdo bi mogel popisati veselje navzočih delavcev pri slovesni tej priliki! To jim je bilo v malo zadostenje za toliko trudapolnih dni, ktere so porabili za delo te ladije.

Višji inženir vojaški, g. Pegan, in pa inženir ladijetesalnice, gosp. Schunk, imela sta čast, da sta bila poklicana k prejasni kumici, koja jima je prav ljubeznjivo izrazila svoje priznanje.

Vsak, ki je bil navzoč pri tej slovesnosti, bil je gotovo veselo iznenaden in nikdar ne bo pozabil slovesnega krsta vojne ladije "Štefanija". Bog naj jo blagoslovi in naj milostno pomaga, da bode "Štefanija" pomnožila vojno moč staroslavne Avstrije. Vrlo napredujoči naši vojni moči in vojnemu brodogradu našemu pa kličemo: "Vivat, crescat, floreat!"

Domače novice.

(Imenovanje.) Prečastiti gosp. kanonik Miroslav Križnar, postal je stolni župnik. Častitamo!

(Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda) v Ljubljani je imelo dné 30. marca t. l. svojo VIII. sejo. Navzočni so bili gg.: Prvomestnik prof. T. Zupan; podpredsednik L. Svetec; odborniki: dr. Bleiweis vitez Trsteniški, M. Močnik, Iv. Murnik, A. Žlogar, A. Žumer. Od nadzornikov g. dr. Fr. Papež. Prvomestnik poroča o prijaznem sprejemu vodstva družbe sv. Cirila in Metoda pri milostljivem gosp. knezoškofu Ljubljanskem in gledé drugih poklonov, ki se zbog zametov niso mogli doslej izvršiti. Opozarja na bližajočo se veliko skupščino. — Obornik Murnik poroča o koroških zadevah, ktere se bodo primerno vravnale. Gledé nekega novega otroškega vrta se zagotovi podpora. Prošnja A. L. se ne usliši, ker se ne zлага z namenom družbenim. Načelnistvu v Šiški se odpiše v zmislu njegovega pojasnila. Več toček se radi zapoznele ure odloži za prihodnjo sejo, ki bo 20. t. m. ob ½3. uri popoldne. — Blagega duhovnika v Utovljah, umrlega Šubec-a sorodniki so danes izplačali onih 100 gld., ki jih je ranjki volil družbi sv. Cirila in Metoda. Ob tej priliki je izvedel prvomestnik, da duhovniku Šubec-u, ki je umirajoč tako znal tešiti tujo bol, ni preostajalo svetnega blaga; da, celó nič premoženja ni imel doma, ampak le posojeno pri ljudeh. Ta posojila toraj bodo od slej našim ljudomilim zavodom v prid. — Pojdi, in tudi ti tako stori!

(Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.) Prvomestnik profesor Tomo Zupan in odbornik Ivan Hribar odpeljala sta se danes na Primorsko, da se z ondotnimi načelnistvi poklonita višjim pastirjem.

(Slovensko delavsko pevsko društvo "Slavec") bode priredilo letošnje poletje v prvi polovici meseca julija slavnost blagoslovljenja zastave v proslavo slovanskih apostolov in zaščitnikov sv. Cirila in Metoda; polovica čistega dohodka je namenjena šolskemu društvu teh dveh apostolov. — Zastavo bode izdelala gospodičina Föderlova tu in bode jako krasna, kakoršnih baje nemamo na Slovenskem. Radi tega bodo pa tudi veliki stroški; da se pa ti pokrijejo, obrača se odbor omenjenega društva do vseh rodoljubov, da bi mu bili naklonjeni z darovi.

(Metelkovo ustanovo za učitelje) so dobili gg.: Gross Peter, nadučitelj v Zagorji, Keel Alojzij, učitelj v Ihanu, Knific Luka, nadučitelj na Trati, Koncilijska Frane, nadučitelj v Žužemberku, Punčuh Leopold, učitelj v Podvelbu in Tomšič Štefan, nadučitelj v Starem Logu.

(Trgovinska in obrtna zbornica) vabi vdeležence k predavanju, ktero bo napravil tajnik penzijskega društva za pri trgovini in obrtniji v Avstriji nameščene v nedeljo dne 17. aprila t. l. ob 11. uri popoldne v mestni dvorani o preskrbljenji v starosti in rodovih onih, kateri so pri trgovini in obrtniji nameščeni, kakor tudi o preskrbljenji zasebnih uradnikov.

(Vreme) drži se vedno še kislo. Danes je še sneg naletaval.

(V Ameriko) izseljuje se vedno več gospodarjev, posebno iz Novomeškega in Črnomaljskega okraja.

Ni dolgo temu, ko smo imeli priliko govoriti z nekaterimi gospodarji iz Hinjske župnije, potujočimi v obljubljen dežel. Trdili so nam, da domá ne morejo shajati vsled slabih letin in obilih davkov. Eden, ki je bil že v Ameriki in se je sedaj zopet vrnil nazaj, trdil je, da je v Ameriki bolje kamenje tleči, nego domá grudo okopavati. Koliko je resniče na tem, ne vémo; a gotovo je, da se zopet vračajo v Ameriko mnogi gospodarji z družinami, ki so že prej iskali tam sreče. Poznamo vas v Žužemberskem sodnijskem okraji, od koder so vsi gospodarji zapustili hišo in hlev ter se podali čez „široko morje“.

(Časnikarsko). V Celovci stala sta dné 14. t. m. pred sodnim senatom vrednik „Freie Stimmen“ g. Doberník in njihov izdajatelj g. Bertschinger. Zatožena sta bila zaradi tiskovnega pogreška, katerega sta zakrivila menda s tem, da sta ponatisnila vzroke obsodbe c. kr. deželne nadsodnije. „Fr. Stimmen“ so bile namreč svoje dni zasežene, pa so se proti zaplembi pritožile pri nadsodnji v Gradci, kjer se je pa zaplemba tudi potrdila zaradi navedenih vzrokov. V vzrokih so bili pa prepovedani stavki od besede do besede navedeni in tiste so z vzroki vred „Fr. Stimmen“ zopet pogrele. Sodnija in senat je oba gospoda zatožbe oprostil.

(Vse pride na dan.) Na veliko soboto izvele je neki hlapec iz Zatiškega ribnika na Koroškem že nagnjito oblečeno truplo kakih 40 let starega moža. Ko so si ljudje vtopljenca dobro ogledali, so vsi kar od kraja rekli: „To je tisti Meh ar ali Veh ar, kakor se je že pisal, ki je minulo jesen pri mizarji Valentinu Mattersdorferju v Nasswegu kot pomočnik delal, in ki ga je dne 30. novembra kar h krati zmanjkalo, da nihče ni vedel, kam je prešel.“ Pokojni je imel pri sebi delavske bukvice št. 35, podpisane dne 1. oktobra 1885. Iz tistih se je razvidelo, da je bil rojen leta 1844 v Žirski občini Logaškega okraja. Vtopljenec je imel na glavi več smrtnih ran, ktere mu je morilec njegov s kakim tópim orodjem provzročil. Poleg tega je bila leva roka hudo obrezana. Vse rane kažejo, da je bil ranjki zavratno napaden in umorjen, da ga je morilec na to oropal, potem pa v vodo vrgel. Na rop kaže tudi to, da vtopljenec ni imel prav nič pri sebi, kar bi bilo kaj prida vredno, če tudi je znano, da je imel dne 30. novembra 1886 gotovine za 18 gold. 18 kr. in pa srebrno žepno uro. Okoli 30. novembra namenil se je bil ranjki v svoj rojstni kraj in ga ljudje od tedaj res niso več videli, kar se jim pa iz ravnokar navedenega vzroka ni prav nič čudno zdelo. Zatiški ribnik je bil dne 8. decembra že popolnoma prav do dobrega zamrznjen. Najdeno truplo po svoji gnjilobi kaže, da je že več mesecev v vodi ležalo. Toraj je moral moža med 30. novembrom in 8. decembrom nekdo ubiti in v ribnik vreči. Gotovo bi prišel na dan tudi zločinec-ubijavec.

(Popravek.) Med večerajšnje domače novice vrnila se je pomota, da so namreč Leon XIII. imenovali preč. g. Jan. Matjašiča stolnega prošta l. 1844. Zgodilo se je to l. 1884.

Telegrami.

Petrograd, 16. aprila. Oddelek posadke v Mervu dobil je povelje, da odide na afgansko mejo.

Bombay, 16. aprila. Po poročilih domačih rodov je včeraj ponoči emirova armada napala rod Ghilzais v okraji Šiligar. Umorjenih dvesto, ranjenih mnogo. Več vasí je v plamenu.

Umrli so:

12. aprila. Marija Križaj, dekla, 74 let, Kravja dolina št. 11, Marasmus.
 14. aprila. Jožef Auer, čevljar, 70 let, Mestni trg št. 17, ostarelost. — Lorenc Blaž, branjevec, 50 let, Kolodvorske ulice št. 16, jetika. — Janez Kotar, uradnega sluge sin, 15 let, Hradskega vas št. 9, pljučnica.
 V bolnišnici:
 11. aprila. Valentin Kobau, gostač, 64 let, Marasmus.
 12. aprila. Anton Mihevc, šljakar, 42 let, jetika. — Marija Šimnovc, gostija, 29 let, jetika.
 13. aprila. Jožefa Požlep, gostija, 64 let, kap.

Tujci.

14. aprila.
 Pri **Mattén**: Buckel, zasebnik, z Dunaja. — Theis, Schweinburger, Drill, Reinhardt in Rietschel, trgovci, z Dunaja. — A. Loy, posestnik, iz Kočevja. — Karolina Dernule, zasebnica, iz Kostanjevice.

Pri **Stonu**: Simpsan in Lamm, vodja cirkusa, iz Berolina. — Dr. O. Eurmman, pravni svetnik, iz Kamenice. — Henrik Böhm, tovarnar, s soprogo, z Dunaja. — V. pl. Ivanchich, zdravnik, z Dunaja. — Koss, Fery, Farber, Metzger in Mattner, trgovci, z Dunaja. — J. Holuška, blagajnik, s soprogo, iz Dolenje Avstrijskega. — E. Geyer, trgovec, iz Češkega. — Miško Kokolj, pristav, iz Herecegovine. — J. Spending, potovalec, iz Gradca. — Grofinja Pače, soproga veleposestnika, iz Turna. — Jernej in Albert Globotschnig, potovalec, iz Kranja. — Menzinger, soproga odvetnika s hšerjo, iz Krškega. — Franc Drechsler, zasebnik s soprogo, iz Istrije. — C. Grille, posestnik, iz Vač. — Beer, sopr podpolkovnika z družino, iz Ljubljane. — Jožef Mauša, nadporočnik, iz Ljubljane.

Pri **Južnem kolodvoru**: Karol Teichmann, hišni posestnik, s soprogo, z Dunaja. — Jožef Skrivarič, potovalec, z Dunaja. — Reza Prodingner, posestnica, s sinom, iz Celovca. — Marija pl. Hassflacher in Ap. Towin, zasebnice, iz Maribora. — Franc Bernhard, oskrbnik, iz Pleterja. — G. Jelletich, trgovec sin, iz Lipoglave. — Fr. Miklauc, čevljar, iz Poljan. — Artur Musina, zasebnik s soprogo, iz Trsta. — A. Gorup, posestnik, iz Gorice.

Pri **Virantu**: Štefan Papeš, strugar, s soprogo, z Dunaja. — Reiner in Fein, posestnika, iz Metlike. — Karol Zavodnik, posestnik, iz Žužemberka. — Bernard Klemenčič, posestnik, s soprogo, iz Št. Vida. — Alojzija Mlakar, zasebnica, iz Lukovice.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
15.	7. u. zjut.	730.51	+ 7.3	sl. svzh.	oblačno	46.50
	2. u. pop.	734.15	+ 1.2	sl. zap.	sneg	dež
	9. u. zveč.	736.22	+ 1.0	sl. vzh.	"	sneg

Zjutraj dež, okoli poludne sneg, zvečer se je na jugu bliskalo. Srednja temperatura 3.2° C., za 5.9° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

16. aprila.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	81 gl. 35 kr.
Srebrna " 5% " 100 " (s 16% davka)	82 " 15 "
4% avstr. zlat. renta, davka prosta	113 " 20 "
Papirna renta, davka prosta	97 " 30 "
Akcije avstr.-ogerske banke	875 " — "
Kreditne akcije	284 " 30 "
London	126 " 85 "
Srebro	— " — "
Francoski napoleond.	10 " 03 "
Ces. cekini	5 " 95 "
Nemške marke	62 " 25 "

Tužnega srea javlja, da je včeraj ob 1/2 6. popoldne umrl posestnik in gostilničar na Črnučah gospod

Janez Bedenek,

star 52 let in previden s sv. zakramenti. Pogreb bo v ponedeljek, 18. t. m. ob 8. zjutraj na Črnučah.

Neža Peterca roj. Bedenek,
sestra.

Franc Peterca,
posestnik v Ljubljani, svak.

40 vedrov
jabolčnika (mošta)
 se prodá pri
Jos. Strzelbe nasledniku
 v Ljubljani.

ŽELODČEVA ESENCA
 lekarja Piccoli-ja
 v Ljubljani.

rešila me je od nepopisljivih muk, koje sem trpel vsled želodčeve bolelosti veliko let; vsa umetnost in véda zdravništva obupala je nad menoj in gotovo bil bi že danes pokopan, ko bi ne našel rešilne roke v tem neprecenljivem sredstvu, ki me je rešilo pogubne bolezni.

H. Hermann, delovodja v Tržaškem arzenalu. Izdelovatelj pošilja jo v zabojčkih po 12 steklenic za 1 gld. 36 kr. po poštnem povzetju. Poštnino trpé p. t. naročniki.
 V steklenicah po 10 kr. samo v Piccoli-jevi lekarni „pri angelju“ na Dunajski cesti v Ljubljani. — V steklenicah po 15 kr. v Rizzioli-jevi lekarni v Novem mestu in v mnogih lekarnah na Štajarskem, Koroškem, v Primorju, Tirolih, Trstu, Istriji in Dalmaciji. (10)

Opomin

vsem p. č. čitateljem cenjenega lista.
 1500 popolnoma dovršenih in popolnih

oblek za gospode

za spomlad in poletje,

in sicer 1 elegantna, zgotovljena suknja, 1 elegantue, zgotovljene hlače in 1 eleganten zgotovljen životnik (gilet). Vse po spodnji podobi, v štirih vrstah, v vseh barvah, prodam po nevtrjetni ceni le za delavsko plačilo, ker hočem popolnoma opustiti zalogo tovarne.

I. vrsta: le 5 gld.	II. vrsta: Fina popolna obleka iz Brnskega modnega blaga.	III. vrsta: Fina popolna obleka iz Libérškega blaga.	le 9.25
---------------------------	--	---	------------

Pri naročbah zadostuje kot mera dolgost hlače, širokost prs in dolgost rokavov, ter poljubna barva obleke. Vzorov ne razpošiljamo, ker imamo le zgotovljene obleke. Naročeno obleko razpošiljamo proti poštnemu povzetju, naročila naj se pošiljajo na

Waarenhaus „zur Monarchie“

Wien, III., Hintere Zollamtsstrasse 9. (2)

Izvožno marcno pivo

v steklenicah (17)

dobiva se v pivovarni Janeza Perlesa v Ljubljani
 v zabojih po 50 steklenic, steklenice z 2/10 L.
 " " 50 " " 7/10 L.

Ernest Petrič,

orgljarski mojster (4)

sv. Petra nasip št. 65,

se priporoča prečastitim g. župnikom, oziroma cerkvenim predstojništvom za zgradbo novih

orgelj,

ter prevzame tudi vsako popravo starih; isto tako izvršuje vsa v to stroko spadajoča dela, o poročstvu nizke cene in poštene postrežbe.

Kdor-koli postavlja ali zida kakošno poslopje in potrebuje železja, obrne naj se na

Franc-a Terček-a,

trgovca z železjem na Valvazorjevem trgu št. 5, v hiši e. k. okrajnega glavarstva.

Tu se dobé po nizkih cenah v obilnem izboru:

Vezi za zidovje, opore (traverze) in stare železniške šine za oboke, Portland in Roman cement, stokador in alabaster gips, štorje za štokadoranje, asfalt za tlak, sklejni papir (Dachpappe), štedilna ognjišča (šparherdi) in posamezni deli za zidanje istih; okovi za okna in vrata in druge pri stavbah potrebne stvari.

Za obilna naročila se vljudno priporoča
 (2) góri podpisani.

Išče se v gostilničnih kuhinjskih opravilih in v pospravljanji sob izurjena

bolj priletna ženska

z dobrimi sprličevali. Služba se oddá začasno za pol leta, ako bi se pa ista v vsestransko zadovoljnost izvrševala, postala bi trajna. — Več o tem pové vredništvo „Slovenca“. (3)